

Til § 3.

Den Direktøren for den kongelige grønlandske Handel nu tillagte Lønning (2,000—2,800 Rdl.) er noget højere end den for Kontorchefer og noget lavere end den for Departementschefer normerede (henholdsvis 1,600—2,400 Rdl. og 2,600—3,400 Rdl.). Da dette Forhold maa anses for passende, er det bibeholdt i nærværende Forslag, idet Lønningen for denne Embedsmand under Hensyn til de for Departementschefer og Kontorchefer foreslaaede nye Lønninger (henholdsvis 6,000—8,000 Kr. og 4,000—5,600 Kr.) er opført med 5,000 Kr. aarlig, stigende til 6,600 Kr., idet Alderstillaaget er bibeholdt uforandret som i Loven af 1ste April 1871. Af Handelens øvrige Embedsmænd ere nu Chefen for Korrespondance- og Bogholderfontoret samt Posthusforvalteren lønede som Kontorchefer, dog at Lønningen kun er stigende gennem 2 Alderstillaag hvert 5te Aar; Kassereren lønnes med eldst Fuldmægtiggage stigende gennem 2 Alderstillaag hvert 5te Aar og Revisor med yngst Fuldmægtiggage stigende gennem 3 Alderstillaag hvert 5te Aar. Dette Forhold er her bibeholdt dog med den Undtagelse, at Chefen for Korrespondance- og Bogholderfontoret, der i Lønningsvilkaar synes naturligt at burde stilles aldeles lig med Kontorcheferne i Ministerierne, er opført med samme Lønningsstillaag som disse, og Revisor med samme Alderstillaag, som der er foreslaaet for Fuldmægtige, og som disse ogsaa nu oppehøre.

Til § 4.

Medens der tidligere under Vandbygningsvæsenet havde været ansat 2 Embedsmænd, nemlig en Kanal- og Havneinspektør og en Vandbygningsinspektør, blev dette Forhold, efterat førstnævnte Embedsmand ved indtraadt Vakance var bleven afløst af en Ingeniør, ved Loven af 1ste April 1871 forandret saaledes, at der herefter i Epidisen for Vandbygningsvæsenet blev stillet en Vandbygningsdirektør med en aarlig Lønning af 4,000 Kr. stigende til 5,600 Kr. Denne Embedsmand paahviler det ikke blot at forestaa den tekniske Ledelse af alle for Statens Regning foresaldende Vandbygningsarbejder, men ogsaa at lede den tekniske Kontrol med de Havne, som ikke ere Statshavne, og overhovedet med Vandbygningsarbejder, der ikke udføres for Statskassens Regning, men under Ministeriets Overtilsyn (f. Ex. Digearbejder m. m.), ligesom han derhos er Regeringens Raadgiver i alle Vandbygningsager og staar den bi med Forarbejderne til de nye under hans Virksomhed hørende Statsanlæg, som maatte foresalbe.

Til Bestridelse af Udgifterne ved Tilveiebringelse af den fornødne Medhjælp for Vandbygningsdirektøren er der ifølge § 6 i Loven af 1ste April 1871 stillet et Beløb af 9,000 Kr. til Raadighed. Heraf afholdes foruden forskellige Kon-

torudgifter Lønningen til 3 af Indenrigsministeriet ansatte Ingeniører.

Det har imidlertid vist sig, at de Kræfter, som efter denne Ordning have været til Disposition i Vandbygningsvæsenets Tjeneste, ikke længere ere tilstrækkelige til en nybestigjørende Varetægtelse af samtlige under denne Forvaltningsgren hørende Hverv. Efterhaanden som Landets almindelige Udvikling er fredeen frem, har der fundet en tilsvarende Udvikling Sted paa Vandbygningsvæsenets Omraade. Større Arbejder ere blevne udførte saavel for Statens egen Regning som med Understøttelse af Statskassen og under Regeringens Kontrol. Samtidig hermed ere de Arbejder og Foranstaltninger, der udføres ved de under Kommunalbestyrelsernes Forvaltning henlagte Havne, med hvis Bestyrelse Tilsyn føres af Indenrigsministeriet, tiltaagne i Betydning, og den tekniske Kontrol hermed har, for at være nogenlunde effektiv, stadig gjort Krav paa flere Kræfter. Som Følge af denne Udvikling har det vist sig, at de Kræfter, der ere stillede til Raadighed i Vandbygningsvæsenets Tjeneste, kun have været tilstrækkelige for den ordinære Tjeneste. Naar ekstraordinære Arbejder ere foresaldne, har man maattet antage ekstraordinær Hjælp; saaledes har man for Liden maattet ansætte, foruden det normerede Antal Ingeniører, endvidere en Ingeniør ved Helsingør og een ved Søbjerg Havne, foruden en Assistent ved sidstnævnte Havn, ligesom en Assistent i Sommer tildels har haft Beskæftigelse ved Opnuddringsarbejder i Bøgestrømmen. Denne Ordning af Forholdene kan imidlertid ikke anses for tilfredsstillende. Til den ekstraordinære Assistance, som det har været nødvendigt at antage, har man maattet lade sig nøie med mere eller mindre uvøvede Kræfter. Undersøggelser, der ansteds kun betros erfarne Ingeniører, har man saaledes tildels maattet overdrage uvøvede Begyndere, der vel i Reglen have været i Besiddelse af den fornødne Kundskab i Ingeniørvidenskaben, men paa den anden Side have manglet den ligesaa nødvendige praktiske Dygtighed, der kun kan erhverves gennem Erfaring. Som Forholdene nu ere, har Vandbygningsvæsenet derhos ikke engang altid kunnet drage Nytte af den større praktiske Duelighed, som under Arbejdet i dets Tjeneste opnaaes af de yngre Teknikere, idet disse paa Grund af Engagementernes Midlertidighed ikke have kunnet bevares for Vandbygningsvæsenets Tjeneste, efterat de dem overdragne Hverv ere afsluttede.

I Hensind til Foranstaaende maa man anse det for nødvendigt, dels at de fast ansatte Ingeniørers Antal forøges, dels at disse Ingeniører stilles saaledes, at man kan vente ikke blot at drage de dygtigste Kræfter til Vandbygningsvæsenets Tjeneste, men ogsaa at fikke sig disse Kræfters fortsatte Virksomhed i denne Tjeneste, saaledes at Ingeniørposterne af de Paagældende betragtes